

- משרד
- בית הוראה
- ארגון בני ישיבות
- הודעות כלליות
- האזנה לשיעורים
- שידור חי
- מחיר שיחה רגילה

פעולת צדיק

ע"ש מהרי"ץ זצוק"ל - גאון רבני תימן ותפארתם

בראשות מרון הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א
פוסק עדת תימן

לק"י

בית מדרש

"פעולת צדיק"

ע"ש גאון רבני תימן מהרי"ץ זצוק"ל שליט"א 1-599-500-404

המעמד הגדול של הקבלת פני רבו ברצל

יתקיים א"ה ביום רביעי ט"ז ניסן התשע"ז, א' דהור"מ פסח בבית הכנסת "פעולת צדיק", רח' נתיבות המשפט 3-1 מודיעין עילית

במעמד מרון הגאון הרב **יצחק רצאבי** שליט"א פוסק עדת תימן רבני העיר שליט"א - מודיעין עילית

המעמד יפתח בהכרזה מנחה כעשרים דקות לפני השקיעה

מכירת ספרים ומכונות כתיבה שירות מקורית

במדה שאדם מודד מודדין לו

כידוע, הקב"ה מתנהג עם האדם כפי שהוא מתנהג עמו, וכפי שחזו"ל מגדירים זאת, במדה שאדם מודד מודדין לו. אם אדם מקיים מצוות, אבל כשהוא עייף לא מעניין אותו, גם ה' מתנהג איתו בדרך טבע. כמו שהוא מתנהג בשמירת התורה, כך הקב"ה מתנהג איתו:

לפעמים אדם לא מנצל את כוחותיו, לומד זמן מסויים מתעייף והולך לנוח, ולמעשה הוא מפסיד את הזמן. הרי יש ח"ו זמנים שאדם מגלה פתאום שיש לו כוחות עצומים שלא חשב שיש לו, כך לפי הרצון שלו הוא יכול לחזק את עצמו ולהתרומם:

בספר מקום מקדש לרבי חיים סינאוני זצ"ל בפרשת חיי שרה, עה"פ וה' ברך את אברהם בכל כתב, האדם מה שזרע יקצור, כשיעור מה שעבד האדם את ה' בתורתו ובמצוותיו, כנגדו מודד לו ה', אם מעט ואם הרבה. הוא מביא דוגמא שבתימן טבלו במקוואות קרים, בטבילה במקוה, כגון בערב שבת או בערב יו"ט המים קרים, ואינו רוצה לטבול כראוי, אז הוא נכנס מעט מעט ולא יכול לסבול. כנראה טבל חצי גוף כיון שלא יכול היה להכנס לתוך המים:

זמעתה גם הקב"ה יתנהג האדם לפי דרך הטבע. דהיינו, אם יצטרך האדם לנס, הקב"ה לא יעשה לו. לדוגמא, אם לפי טבע העולם, באו על האדם ליסטים להרוג אותו בדרך, יכול להיות שיבואו אנשים ויצילו אותו, אבל לא יקרה שפתאום יבוא נחש ויכיש את הליסטים. ההצלה תהיה רק בדרך הטבעית:

למשל הוא כותב כך, אדם שכל עבודתו יותר מטבעו ומזוגו, אם נחלש כוחו בעת עסקו בתורה הוא לא חש, מוסיף והולך אם תרצה להתגבר עליו השינה הוא מתחזק בגבורה, עד שתלך לה. כל היום וכל הלילה לא יחשה פיו מגירסא ולא חש שתש כוחו. דהיינו, אם אדם מחזק את עצמו ועושה יותר מהכוחות שלו כביכול, לא שח"ו מזיק לעצמו אלא משתדל, עושה השתדלות, גם הקב"ה יעשה בשבילו:

מסופר על החזו"א, שבא יהודי עם שאלה, אמר לרב, ששים שנה הוא אומר תיקון חצות, האם כעת שקמה המדינה, האם להמשיך ולומר תיקון חצות או לא? החזו"א הסביר לו, תראה אפילו שקמה המדינה עדיין אין בית מקדש, הרשעים בשלטון וכו'. הוא הסביר לו באריכות, כדי שימשיך לומר תיקון חצות. אומרים שכשספרו זאת לרב מבריסק זצ"ל הוא אמר, אינני מבין כמה סבלנות יש לחזו"א, איזה שוטה השואל, ששים שנה הוא מתפלל כדי שב"ג יהיה ראש ממשלה? על זה הוא התפלל ששים שנה?

מתוך שערי יצחק טבת - אדר התש"ע

מפעולת צדיק

מודעא רבה לאורייתא

בשורה טובה לשוחרי התורה עת יצא לאור החלק השני של שו"ת

אורן של חכמים

מאת הרה"ג אורן צדוק שליט"א, רב ומו"צ בבית ההוראה דפעולת צדיק. הספר מלא מזן אל זן בפירות עמלה של תורה, ונוסף על כך חקר מנהגים קדמונים הדק היטב ממקורות נאמנים, בשפה עשירה ושווה לכל נפש. המחיר: 65 ₪.

הננו להזכיר לציבור כי טוב ונכון לקרוא בבתי כנסיות ובבתי מדרשות את **אגרת המוסר של מהרי"ץ זצוק"ל** בענייני הנהגות התפילה וחינוך הילדים למצוות. בשבת קודש פרשת "שמני", הסמוכה ליומא דהילולא דמהרי"ץ, כפי שפירסמו בעבר. גבאי בתי כנסיות המעוניינים לקבל כמות לקריאה בשבת זו יפנו ל: 052-7635645.

דין נתנת צדקה בלילה

א) דעת האר"י שאין צורך לתת צדקה בלילה אלא ביום, כי הלילה הוא זמן שליטת הדינים כדאיתא בשער הכוונות ריש דרוש א' מדרושי הלילה, והובא בכף החיים אורח חיים סימן רל"ה סק"ד, ובשו"ת יביע אומר חלק ט' יורה דעה סימן ט"ו, והביא עוד את דברי החיד"א בברכי יוסף יורה דעה סימן רמ"ז סק"ב שכתב על רבינו האר"י שלא היה נותן צדקה לגבאי בתפילת ערבית אלא בשחרית ומנחה ע"כ. וכן הביא את דברי הגאון ממונקאטש בספר דברי תורה שהביא את דברי הברכי יוסף הנזכרים לעיל, וכתב, אמנם נראה שזהו רק במצוה שאינה עוברת, כגון שנותן לכיס של צדקה, שיכול ליתנה בבוקר. אבל אם נזדמן לו עני, אינו פטור מלתת לו צדקה וכו'. והכי דייק לשון שער הכוונות שכתב אין צורך לתת בערבית כמו בשחרית. ולכן אם יבוא לפניו עני בלילה, בודאי שצריך לתת לו מיד וכו' יעו"ש. וביביע אומר שם כתב להקל לגמרי על פי הדיוק משער הכוונות הנזכר לעיל, ולכן יכול לתת להדיא מעות לקופה של צדקה:

אמנם כששאלתי את מרן הגר"י רצאבי שליט"א, השיב לי שיש לחוש לדברי האר"י ז"ל שלא לתת לקופת צדקה בלילה, והוא הדין לגבאי צדקה, אלא אם ידוע לו שלמחרת לא יופיע שנית, דבכהאיי גוונא יש לתת לו, דהוי כמצוה עוברת, וכדעת הגאון ממונקאטש הנזכר לעיל:

ב) העניין דלעיל, הועתק מתוך ספר באור פני מלך, מאת הרה"ג אסף לוי שליט"א, ביתר התשע"ה, דף קנ"ו קנ"ז:

ובאתי בזה בס"ד להרחיב ולנמק הדברים, כי גם החיד"א בפתח עינים (בבא קמא דף טז: סוף ד"ה אחר) מסיים דנתינת צדקה בלילה, לא נכון לעשות כן יעו"ש. והנה שם ביבי"א (אמצע ד"ה בעניין) הסביר מדנפשיה דסבירא ליה להחיד"א כי מה שמצינו בירושלמי פרק ה' דשקלים הלכה ד' דרב חנינא בר פפא עשה מעשה כן, דהיינו ששם כתוב כי היה מחלק צדקה למצוה בלילה וכו', אפשר דשאני מתן בסתר שמעלתו גדולה [כדמסיים התם בירושלמי שענה רב חנינא בר פפא לרבהון דרוחיא, מתן בסתר יכפה אף. ועיין רמב"ם פרק י' ממתנות עניים הלכה ז' שמונה מעלות יש בצדקה זו למעלה מזו וכו'. ושם הלכה ט' גדולי החכמים היו הולכים בסתר ומשליכין המעות בפתחי העניים וכו' ע"כ. ולכן הלך רב חנינא בר פפא בלילה דוקא, כדי שלא יכירוהו מתוך החשכה. יב"ן] מה שאין כן בסתם צדקה וכו' יעו"ש:

אבל לענ"ד אולי סבירא ליה להחיד"א דרב חנינא בר פפא שאני, דאיהו גברא רבה, וכדחזינן שאפילו רבהון דרוחיא היה מתבייש ומפחד ממנו, כדמסיים התם בירושלמי דהוה מסתפי מיניה וערק מן קומי, וכעין שמצינו ברבי שמעון בן חלפתא שיצא בחשכה ממסיבת ברית מילה ואמר לו מלאך המות, בגלל שאתם בוטחים על מעשיכם הטובים, אתם יוצאים בשעה שאינה שעה, כמו שהעליתי בס"ד בנפלאות מתורתך פרשת תזריע על פסוק ימול בשר ערלתו ד"ה פגע יעו"ש. שוב ראיתי בשלחן הטהור סימן רל"ה סעיף א' דף ק' שצירף שני הדברים וז"ל, אם לא משום מתן בסתר, וגם אדם גדול כרב חנינא בר פפא, אין להתגרות בהם כלל בלילה ע"כ. ועיין שו"ת בצל החכמה חלק ג' סימן ל"ב, ופסקי תשובות סימן רל"ז אות ד', דף תתק"פ, ושאר ספרים:

ומה שנשמך ביבי"א על לשון שער הכוונות **אין צורך** לתת צדקה בערבית, דמשמע שאין שום קפידא, לענ"ד אינו מוכרח, לפי הידוע שמצינו כמה פעמים כיצא בזה דנקטי רבוותא לשון אין צריך במובן אסור. ואם כן העיקר בזה ובכל כגון דא למיזל בתר טעמא דמילתא, ולא לדון מדקדוק הלשון גרידא. והבן:

הלכך לא נכון ליתן צדקה בלילה, על פי הקבלה, ואפילו מתן בסתר. זולת כשהמצוה עוברת יתן צדקה וכל שכן מתן בסתר. [ומחצות הלילה, לכולי עלמא אין קפידא, בכל גוונא, כמו שכתבו כמה רבוותא]:

דין מחלל שבת בפרהסיא לעניין ש"צ ועלייה לתורה

שאלה: מה דינו של מחלל שבת בפרהסיא (שלא להכעיס) לעניין ש"צ או עלייה לתורה. ואיך הדין אם הוא כהן או לוי ואין אחר שם, או ביום יארצייט, ולכל הפחות לומר קדיש יתום:

תשובה: פסול הוא להיות שליח ציבור, וכן אסור לגבאי להזמינו ואף על פי שאינו מחלל להכעיס אלא לתיאבון כגון לצורך פרנסתו, והוא הדין, שאסור לו לעלות ולא להעלותו לתורה, בכל האופנים שכתבת. זולת במקום שמצויים בעוה"ר רבים שמחללים, שאז יש מתירים שיצטרף למניין העולים לשבעה, אבל לא להיות שליח ציבור. והוא הדין לגבי קדיש יתום. כמבואר כל זה בספרי הפוסקים, וגם בש"ע המקוצר סי' י"ג ס"כ. ואפילו אם עלה מעצמו בלא רשות, אין לענות אחריו אמון כיון שמחלל בפרהסיא, כנזכר שם בהערה מ"ו. ואם יש לו טענות ומענות, יטען על עצמו כי הוא האשם. והברירה בידו לחזור כעת בתשובה ולקבל על עצמו שלא יחלל שבת יותר, ואם ניכר שהוא דובר אמת מותר.

- תשובות מרן הגאון שליט"א מתוך שו"ת עולת יצחק כת"י -

תחשוב בעצמך תירוץ לקושיא

... **ושמעתי** אומרים משם מרנא ורבנא יחיא צאלח תנצב"ה שכך היה אומר שכשיעלה על לב איזה קושיא על איזה פסוק מפסוקי התורה, ראוי לו לעיין תחילה בדעתו איזה טעם לדבר ובהו טוב לו. ואח"כ יעיין [בספרי] החכמים כי שמא יזכה להתגלות לו טעם הדבר וימצא ישוב בקושיותיו.... (מתוך הקדמת ספר מנחת יהודה למהר"י גופאן - מהדורת תליתאה כת"י)

שבעת ימים מצות תאכלו

מתאימים לרמז דלעיל, ועולים עמו בקנה אחד. דהא לא סגי בשבעים ימי שנות האדם לסור מרע בלבד, אלא גם לעשות טוב בהן. ואולי יש מקום לדון מזה גם אודות אכילת מצה אחרי שבעת ימי הפסח, אם יש עניין בזה:

ואפשר להוסיף עוד נופך, כי מה שהחובה אינה אלא בלילה הראשונה, הוא כנגד תחילת שנות חייו של-אדם, שאז אביו מחנכו וכופה עליו לקיים המצוות. משא"כ מכאן ואילך רשות, לפי שאם חניכו אביו בילדותו כראוי ובדרך נכונה, גרם לו לאהוב את המצוות, והוא עושה אותן מעצמו וברצונו הטוב. אבל החמץ אסור כל שבעה ולא רק רשות, לפי שמי שאינו מקיים המצוות, בית דין כופין אותו אפילו הוא זקן, וכן נענש עליהן בבית דין של-מעלה:

ד ורבינו בחיי בכד הקמח ע' פסח (א) דף שי"ג נתן טעם אחר לאיסור החמץ שבעה ימים, שרומז לאלף השביעי שאין בו יצר הרע וכו'. וכשם שהותר לנו החמץ אחר השבעה, כך עתיד שיתחדש עולם אחר השביעי וישוּב יצר הרע בעולם, וזה ילך עד יובל הגדול שייעקר לגמרי וכו' יעו"ש:

ה וזה שנצטוונו לעשות הראשון והאחרון משבעת ימים הללו לימים טובים, הוא פשוט. לפי שביום הראשון יצאנו ממצרים, וביום השביעי נקרע לנו הים. וכיון שהנסים העיקריים היו ביום הראשון וביום השביעי, קבע אותם הקב"ה לימים טובים, והימים שבנתיים חולו של-מועד. וזהו שכתב רבינו בחיי על פסוק שבעת ימים מצות תאכלו (שמות י"ב, ט"ו) ציווה בחג המצות שיהיה שבעה ימים, וקרא היום הראשון והשביעי מקרא קודש, כי הראשון יום הגאולה, והשביעי סוף הגאולה. וכבר ידעת כי שבעה ימים אלו, כנגד שש קצוות [דהיינו מזרח מערב צפון ודרום, מעלה ומטה. יב"ן] עם השם, שכולם שמחים בשמחתו וכו' עכ"ל. אבל לגבי החמץ והמצה, צריכים אנו לטעמים דלעיל. דמשמע לכאן שלא היו אלא ביום הראשון, ואף אליבא דמדרש החפץ ששלושים יום לא החמיצה עיסתם, גם-כן צריך טעם מדוע שבעה ולא שלושים:

אכן שבת וראה כל קביל דנא בספר צרור המור למהר"א סבע פרשת בא, שקישר יפה עניין אכילת המצה שבעה ימים עם קריעת ים סוף ביום השביעי וז"ל, **שבעת ימים מצות תאכלו** (שמות י"ב, ט"ו) הם שבעת ימי הדרך וכו'. רמז להם כי כמו שמצה היא לחם עוני לחם חסר, כן הם אעפ"י שיצאו ממצרים, לא היו שלמים באמונתם עד היום השביעי שעברו בים, כי אז האמינו בה' ובמשה עבדו. ולכן ציווה **וביום הראשון מקרא קודש וביום השביעי מקרא קודש** (שמות שם, ט"ז) הוא יום השירה (מתוך נפלאות מתורתך אשר עודנו בכתובים) ע"כ:

א **טעם** שציוונו הי"ת לאכול מצה ולהימנע מן החמץ במשך **שבעה** ימים דוקא, יש רמז בזה לפי שהם כנגד ימי שנותינו בהם **שבעים** שנה, ואם בגבורות **שמונים** שנה (תהלים צ', י). כי החמץ רמז ליצר הרע ומצה רמז ליצר הטוב כנודע. וכיון שיצר-הטוב אינו נכנס באדם אלא מאז היותו בן שלושי-עשרה שנה כנודע, ממילא אפשר להפחית עשר שנים הראשונות [כי עשר נחשבות אחד אף אם נחסר מהן], ורומז עד גיל שמונים. הגם שאפשר להשאירן, כיון שסוף סוף לומד תורה ומקיים מצוות, ורומז עד גיל שבעים: **ואף** אם האריך ימים והפליג בשנים יותר משבעים או משמונים, מכל-מקום מאחר שיצאו רוב ימיו נקיים מחמץ ומעוטרים במצוות, שוב אינו פוסק ממעשיו הטובים מן הסתם. הגם שאין זה מוחלט, כי יתכן חס ושלום לנשות מדרכו הטובה, כמו ששנינו באבות (פרק ב' משנה ה') ואל תאמן בעצמך עד יום מותך, ואמרינן בברכות דף כט. ויהנן כהן גדול שימש בכהונה גדולה שמונים שנה ולבסוף נעשה צדוקי. ואיתא ביומא דף יז: כיון שיצאו רוב שנותיו של-אדם ולא חמץ, שוב אינו חוטא יעו"ש. ולכן קבעה התורה שבעת ימים, לרמוז למניין שנות האדם כפי שהן בדרך כלל:

ב **ועיקרו** של-רמז זה, מתורתו של-מהר"י צ'אהרי זצוק"ל למדתיו, שכתב בצדה לדרך פרשת בא דף כ"ו ע"ב בזה"ל, ואם תאמר די היה בלילי הפסח לאכול מצה ולבטל החמץ, מפני מה ציווה הי"ת שבעת ימים תאכל מצות. דע כי השבעה האלו, הם קשר המספר שעולים שבעים, וימי שנותינו בהם שבעים שנה, ר"ל שיהיו כל ימי האדם אין בהם מעשים רעים. כי בזאת יתהלל המתהלל וכו' יעו"ש. ומאי דכתב קשר המספר, משמע שר"ל כי כל אחד מהשבעה כולל עשר. ונקט הכי, מפני שהאחדים הם יסוד לכל המספרים, והם מקשרים את העשרות והמאות והאלפים:

ובשפתי כהן פרשת בא על פסוק והיה כי יביאך י"י (שמות י"ג, ה') ראיתי גם-כן אחר זמן, שהם רמז על ימי האדם שהם שבעים שנה שיאכל מצות, שיבריהו מהם רוחות הטומאה ולא ידבקו בהם. כי כן עושים החרשים [דהיינו המכשפים. יב"ן] כשרוצים להבריח רוחות רעות, מאכילים לאותו האיש לחם מצה. אבל כשאוכל מצות, הוא נעשה גוף שכלי, גוף רוחני וכו' עכ"ל.

ג **ושמא** יש לסייע מזה, סברת החזקוני והגר"א שכתבו כי אעפ"י שאין חובה לאכול מצה לחם עוני כל שבעה אלא רשות ורק בלילה הראשונה היא חובה, מכל-מקום מצוה מן התורה לאכול מצה לחם עוני כל שבעה. ודבריהם

הודעה משמחת

בשבח והודאה להשי"ת וברגשי גיל הננו לבשר לציבור החרדי בני קהילות קודש תימן יע"א
כי לאחר מאמצים רבים למציאת פתרון מצוקת הדיור ובתום מו"מ מתמשך עם חברת "הרי זהב"

נחתם בס"ד ההסכם להקמת

קרית מהרי"ץ

בעיר עמנואל ת"ו

אשר תהווה פתרון מושלם לחיי תורה וקהילה תוססים, באירה נעימה ורגועה

זה מכבר ניתנו ההיתרים לבניית הקריה, והצפי למסירת מפתחות הדירות לרוכשים הוא בתוך כ-24 חודש

ההרשמה תחל במהלך הילולת מהרי"ץ זיע"א
שתתקיים בעז"ה ביום ראשון בערב, אור לכ"ח בניסן ה'תשע"ז
באולמי "ארמונות חן" רח' שלמה המלך 29 בני ברק,
המעמד ייפתח בתפילת ערבית בשעה 7:45 בערב.

בהשתתפות

מון הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

פוסק עדת תימן ונשיא הקריה

רבני בית ההוראה "פעולת צדיק" שליט"א, רבנים חשובים ואישי ציבור
ידידו הרב עזרא גרשי הי"ו - ראש המועצה המקומית עמנואל

במהלך הכנס תימסר סקירה נרחבת על ידי חברת "הרי זהב"
ויוצגו המפרטים הטכניים ומחירי הדירות

הרכישה מותנית באישור "ועדת קבלה"

ליזוי משפטי
ע"י ידונו עו"ד
ר' שמעון אשואל הי"ו

השקעה כדאית
אפשרות ל-100% מימון
(בכפוף לתנאי הגורם המממן)

ערביות בהתאם
לחוק המכר

סטנדרט בנייה גבוה
ומפרט טכני עשיר

אפשרויות תעסוקה
באיזור

בתי כנסת, כולל אברכים,
ומוסדות חינוך וחסד

כ-35 דק' מבני ברק
וכ-20 דק' מאלעד

דירות 2/3/4/5 חדר'
(אפשרות הרחבה עד 5 חדר')
מרפסות וגנינות פרטיות

המיקום הטוב ביותר
על רכס הר,
מול נוף עוצר נשימה